

HÚSZ SZÁZALÉK

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 39. szám, 2019. szeptember 27.

A közeli Sparban elhelyeztek egy kis gyűjtőládát, a Gyermekétkeztetési Alapítványét. Rajta dobozoldalnyi nagy betűkkel: adománygyűjtő doboz. Dobnak is bele érméket, nem kevesen. Ám kerül bele blokk is, meglepően sok. Vajon mire gondolhatott az, aki az első blokkot bedobta? Hogy ez egy szemetessedény? Hogy ezzel segít az éhező gyerekeken? Vagy haragos volt? *Mennyit fizettem most is! Még hogy én adakozzak! Ezt nektek!* Netán cinikus? *Éhezzetek csak, vasse, menjetek el dolgozni!* Avagy gonosz? Ha tudta, hogy nem lenne szabad, és mégis megtette: adomány helyett az adományozást kigúnyoló pénztári blokkot „adni”? És a többi? Talán már csak meggondolatlanság, egy bolond százat csinál, nyájszellem... Csak hát ezeket a dobozokat néha kiürítik. Tabula rasa. Ám megint, pénz is, blokkok is. Hétről hétre, hónapról hónapra.

Matektanár osztályfőnököm mondta egykor, a humorizálás legkisebb szándéka nélkül, a számoknak kijáró tisztelettel és komolysággal: az emberiség mintegy húsz százaléka nem normális.